

באותה עת מנתה הקהילה היהודית בקובה כ-150 משפחות. זו הייתה תקופת שגשוג בתמיכת השלטונות היפנים, שנעזרו ביהודים לפיתוח כלכלה עצמאית. היפנים ראו ביהודים בעלי ערך מוסף לצורך עסקים, קשרים וטכנולוגיות. **דוד משה** מספר כי באותה תקופה עסקו אז היהודים בקהילה בעיקר ביצוא של חפצי אלקטרוניקה וצעצועים מיפן. עם זאת, תקופה זו הייתה גם שירת הברבור של הקהילה, שכן מרגע שהיפנים החלו לפתח

טכנולוגיה עצמאית משלהם ולהשקיע במדינות אחרות, זרים החלו להיתקל בקשיים לעשות את עסקיהם ביפן. כתוצאה מכך משפחות רבות עזבו את קובה, רוב המבוגרים מדור המייסדים הלך לעולמו, וחברים אחרים של הקהילה התפרזו בעולם או התבוללו. עד כדי כך התדלדלה הקהילה שהיה כבר קשה לגייס מניין לתפילות בבית-הכנסת. ג'ו ג'ימאל מספר שהוא יוצא לאתר תיירים יהודים ששאו בבתי-המלון באזור ומזמינים בבלות את השבת בקהילה ולהשלים מנין.

רעידת האדמה שפקדה את קובה ב-1995 גרמה נזק מהותי לבית הכנסת ולבית הקברות היהודי. כמה מחברי הקהילה הקטנה איבדו את בתיהם, אך לא היו פגיעות בנפש. חיש מהר גויסו תרומות ובית הכנסת שוקם מחדש.

כיום ממשיך בית הכנסת להתנהל על פי המסורת החלבית-ספרדית למרות

בית משפחת שוויקה (Choueke): נבנה ב-1889 על-ידי האדריכל האנגלי A.N. Hansen. The Choueke House-Kobe

קתולית ומסגד מוסלמי. כולם בנויים על גבעה המשקיפה על העיר קובה, במרחק הליכה ממרכז העסקים של העיר וסמוך ל"מועדון קובה".

המימון הדרוש לבניית בית-הכנסת הושג באמצעות כספי תרומות, שטרי-חוב והתרמות במסיבות חגים. במשימה סייע גם **ויקטור קלי** שהגיע לקובה מבורמה ב-1935.

טקס הפתיחה של **בית הכנסת "אוהל שלמה"** ("OHEL")

SHELOMO ("שֶׁלֹמוֹ") נערך ב-10 במרץ 1970. בטקס החגיגי השתתפו אנשי-דת יפנים, עובדי ציבור ומכובדים מקומיים אחרים.

כבר מימיו הראשונים שיקף בית-הכנסת את השגשוג והנדיבות של מייסדיו-סוחרי טקסטיל, משי ופנינים. בתחילה הכיל המבנה לא רק בית-כנסת אלא גם בית-ספר עברי. ב-1971 נרשם בית-הכנסת בממשלה היפנית, והקהילה היהודית של קובה קיבלה מעמד רשמי. ראשי הקהילה **ויקטור משה** ו**אלברט האמווי** תיחקו את בית-הכנסת וניהלו את המתרחש בו.

שאינם ילידי יפן. בדרך-כלל יחסם של היפנים לזרים היה אדיב ועדין. לאחר ההפסד במלחמת העולם השנייה מספר דוד משה-תחושת החשפלה ביפן הייתה כה גדולה, עד שכל זר שנמצא בה נתפס בעיני היפנים כאילו ניצח את מדינתם! כל זאת עד שחחלה הכלכלה המקומית להתפתח, בשנות ה-70 וה-80, שאז החלו כבר להופיע סימני התנשאות של היפנים על הזרים בארצם.

"יישור אוהל שלמה"

לאחר המלחמה, המשיך רחמו ששון בעסקיו ובמקביל סייע לכוחות האמריקאיים ששלטו באזור. בן דודו, **דוד ששון**, הקים באזור את חברת "David Sassoon & Co.", שהייתה הספקית הגדולה ביותר לכוחות האלה, בתקופה שלאחר המלחמה. הוא היה בעל דרכון סורי, צד נייטרלי במלחמת העולם השנייה, וכך גם עזר לתווך בין היפנים, המקומיים, לצבא האמריקאי.

בסוף שנות ה-60, לאחר שמכר **רחמו ששון** את הזכויות על החלקה לאחיו **אדמונד**, בחרו בה ראשי הקהילה כמקום האידיאלי להקמת בית כנסת חדש. זאת לאחר שבית הכנסת הקודם בעיר נחרב בהפצצות אוויריות במהלך מלחמת העולם השנייה.

האזור הנבחר הוא "Kitano-cho", המקבץ מבני-דת נוספים, כנסייה אורתודוקסית רוסית, כנסייה